

KDE OBRYŠ LÁSKY ZPŘÍSNÍ

už se nevracej
ale nezapomeň na mě
je konec
ale neopouštěj mě
skoč
ale
zůstaň viset
na řemenech

Jan Škrob

JAKO NA SANÍCH

Všecko, celý ten náklad dnů a nocí
leží na nakloněné rovině
a sesouvá se dolů
zastavován vždycky na chvíli
drobnými pohyby a nesouměrnými gesty,
tím, co až naposled vymizí z paměti.
A my jedeme taky
jako na saních
a držíme nad hlavou
každý svou
dřevěnou
lžíci prázdnoty.

Sylva Fischerová

CUKRÁŘOVY SLADKÉ SNY

Upeču tě jednou ráno –
a v poledne ozdobím:
prsá hnětu z marcipánu,
rozinkami hnědne klín.
Budeš mluvit sladké řeči –
jiná mi je nepoví...
Proto jsem tě upek přeci!
Hlad zažene cukroví.
A když bude po hostině...
co udělám? Kdo to ví?
Připravím tě o věneček,
o věneček žloutkový...

Zora Šimůnková

I'm Nobody! Who are you?
Are you – Nobody – Too?
Then there's a pair of us?
Don't tell! they'd advertise – you know!

How dreary – to be – Somebody!
How public – like a Frog –
To tell one's name – the livelong June –
To an admiring Bog!

Emily Dickinson

Jsem Nikdo! Kdo jsi ty?
Tak ty jsi Nikdo též?
Takže jsme tedy dva?
Mlč! Než se to rozkřikne – vždyť víš!

Jak je to nudné – Někým být!
Jak žába – veřejné –
vyřknout své jméno napospas
pochlebné bažině!

překlad Eva Klimentová

O MARO

Andre čuče pira
dikhav
u rodav
peskero gendalos.
Akana kaj san savore?
Bijo cirdelipen čivav man zorales,
phandavav andre o danda the dumukha.
The vaš o šuko maro
kampel te palikerel.

CHLIEB

Do prázdných nádob
dívám sa
a hľadám
vlastný odraz.
A teraz kde ste všetci?
S nevoľou vrhám sa,
zatínam zuby i päsťe.
Aj za tvrdý chlieb
treba ďakovať.

Renáta Berkýová

VARIACE NA GELLNERA III

Sergejovi

Zůstanou vody, zůstanou lesy,
města zabydlí nový lid.
Někoho pověsí, jiného nepověsí
a dál se bude šťastně žít.

Stopy vražd budou bezpečně sváty
z písku tohoto století.
A němé oběti se svými katy
dál budou trčet tu v mrazivém objetí.

Zbyněk Hejda

POEZIE PRO ČEKAJÍCÍ

Já nikdy nechci dohotoven být,
mne krása neuzavřená jak osud láká.
Mít mezi řádky nový, skrytý cit.
Chrám nedokončený víc k nebi jásá.

Tím vzácnější, že nikdo po letech
se bez trestu jej nesmí tknout svou rukou.
A na nedokončených věžích, pilastrech
hnout nelze křehkým snem neb krutou mukou.

Chci býti neuzavřen, neskončen,
být stále nad dílem, jít stále v dlouhé pouti.
A stále začínat jak noc a den.
Být vlnou na moři a stále plouti, plouti...

Antonín Sova (1864 - 1928)

Projekt Poezie pro čekající si klade za cíl přinášet díla klasiků i současných básníků těm, kteří čekají. Je součástí festivalu Den poezie - Dny české a mezinárodní poezie v Praze a po celé České republice. Letošní 20. ročník festivalu se odehrává pod heslem „Nebát se“ a jeho koordinátorem je Společnost poezie z.s.

Na většinu akcí festivalu je vstup zdarma.

Více informací na webových stránkách:

WWW.DENPOEZIE.CZ

NAD VLTAVOU PLYNE STŘÍBŘITÝ OPAR

Hutnými mraky s otisky ptačích pařátků
tiše proplovají ryby s třpytivými šupinami.
Lodě stoupají spleť čar perokreseb stromů
jako neslyšné páternostery do nebe.
U dna cíhá pravěká nestvůra.

Ruce se hřejí na šálcích čaje,
drobky z koláčů křupou pod nohama.
Dívám se z okna a píši báseň.
Někde velice velice daleko
vleče pan Mělník těžkou bednu do schodů.

Ewald Murrer

KUKÁTKO

A měsíc,
kukátko ve zdi temné komory,
dává naději,
že je ještě další,
prázdná místnost,
plná světla.

Radek Štěpánek

Jaké to bylo?
ptáš se
a vlastně nejsi zvědavá
stejně
stejně jako vždycky
jen aktéři se vymění
stejně
zpoceně
upachtěně

A bude se to
do nekonečna opakovat

Marie Šťastná

SVĚDOMÍ DĚJEPISŮ

z včerejších obzorů
vyhekly ozvěny křivd
červotoč se hlouběji
zavrtal do dřeva
zotvíraných skříní
odkud vypadly
vybledlé převleky
přístích karnelvalů...

Jiří Štolba

MODLITBA

Stále na tebe vzpomínám
před spaním

někdy
odříkám modlitbu
která je jen o tobě
a snech o maličké loďce

Vzpomínám na tebe i tehdy
když brousím nůž

vím, že nejkratší cesta
k mužskému srdci
vede přímo
hrudním košem

Gerður Kristný

překlad z islandštiny Marta Bartošková

Setmělo se a začalo jemně sněžit.
Uprostřed chodníku ležela krabice od dortu
jako dárek
a pomalu ji pokrýval sních.

Uvnitř jsem našel mrtvou kočku stočenou do
klubka.
Nohy měla svázané provazem,
aby při sesuvech neničila
svůj dům.
Měla tam deku, hračky a granule.

Byl jsem zmatený,
jako by mě někdo pohladil.

Elsa Aids

Pojď, potěšíš se u pohledu k výšim,
kdos vyprávěl, že skutečně se stává,
že v luně David na svou harfu hrává,
buď jakkoli, však já tu harfu slyším –

Irma Geisslová

SCHODY

(dívce v neoprénu)

sešli sme těch pár schodů k baru
nerad hraju šachy
Reno mě vždycky porazí

v Rybě navíc chybí černež kůň
a tak je na třetí věži vyryto
íhá íhá

Teodor Kravál